

forstaa, at saa længe man havde tysk Administration nede i Sønderjylland, var Forholdene væsentlig forskellige fra nu. Og Forudsætningen for den forrige Forsvarsministers Stilling var netop, at man ikke oftere gik til ekstraordinær Indkaldelse af Mandskab af ældre Aargang.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Da jeg har haft Lejlighed til at udtale mig baade om det foreliggende Lovforslag og om det Spørgsmaal, der er rettet til mig, skal jeg ikke spille Tingets Tid med Gentagelser, men indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger.

Naar det er sagt, at Situationen i Sønderjylland nu er anderledes end i Foraaret, da vi sendte 1 200 Mand derned, er det rigtigt, men derfor er Styrken ogsaa formindsket til det halve. Der er altsaa taget tilbørligt Hensyn til de forandrede Forhold. Naar det ærede 10de tingvalgte Medlem (Harald Jensen) siger, at vi maa sætte Sønderjylland paa lige Fod med det øvrige Danmark, er det rigtigt. Derfor sætter vi Militær i Sønderjylland, ligesom vi har Militær omkring i de øvrige Landsdele. Forholdet kan ikke ændres saaledes, at vi kan foretage andet end det, der her er foreslaaet, før vi faar en ny Hærordning.

Vedrørende Spørgsmaalet om, hvad der er sket med den Soldat, som er afgaaet ved Døden, udtalte det ærede 10de tingvalgte Medlem, at her er ikke Tale om at rejse et politisk Spørgsmaal, heller ikke mod mig som Forsvarsminister. Dertil skal jeg sige, at der er ikke noget ondt i at rejse en Sag politisk. Det har det ærede Medlem været med til saa tidt, og det har jeg ogsaa. Men her er Spørgsmaalet, om man virkelig handler af Interesse for vedkommende mening eller de menige, som man mener lider Uret, eller om det hovedsagelig sker af politiske Hensigter, og jeg kan ikke nægte, at meget af den Opposition, der rejses, er af den politiske Art, at man vil søge at gøre Hæren og dens Befalingsmænd saa forhadte som muligt, fordi man vil ikke have en Hær, man vil have Afrustning. Det er det egentlig tilgrundliggende for den Agitation, der drives. Hvad angaar det særlige Spørgsmaal, som her foreligger, er jeg skredet til en indgaaende Undersøgelse straks, da jeg saa, at Lægen i Stedet for i rette Tid at gøre mig opmærksom paa den Fejltagelse, der var sket, eller den Forveksling, der var foregaaet, havde ladet sig interviewe af „Social-Demokraten“, og da jeg saa, at der kunde være Mulighed for en Forveksling. I Folketinget sagde jeg ogsaa i Gaar, at jeg vilde henvende mig til Lægen, og hvis det ærede

Medlem har læst „Social-Demokraten“ i Dag, vil han have set, at Lægen har været saa forsynlig straks at meddele „Social-Demokraten“, at jeg har henvendt mig til ham, og hvad jeg har henvendt mig til ham om. Jeg skal sørge for, at denne Sag bliver undersøgt saa grundigt som muligt, fordi ogsaa jeg føler mit Ansvar overfor de Mænd, der faar deres Uddannelse i Hæren, og naar jeg opdager, at der er sket Uret, skal jeg selvfølgelig paatale denne Uret, for det er min Pligt at gøre det. Naar det ærede Medlem er bange for, at der strøs Sand paa Sagen, ja, saa antager jeg, at det ærede Medlem og hans Venner nok skal sørge for at holde Sagen levende. Jeg gaar ud fra, at de fejler Sandet af hver Morgen, ligesom en anden Fejekone, hvis der er Anledning dertil. Det ærede Medlem behøver neppe at være nogen Frygt med Hensyn til sine Kolleger ved den socialdemokratiske Presse. Men det lader jeg gaa, de kan jo skrive, som de vil, det har de Ansvar for, ikke jeg.

Nu ved det ærede Medlem ikke, om det er rigtigt, hvad jeg har fremført i Dag. Jeg kan da vel ikke gøre noget mere rigtigt end at fremlægge de Skrivelser, som foreligger, og som nu gaar i Landstingstidende, Skrivelser, hvori de vedkommende med Navns Underskrift har vedstaaet, hvad det er, de har meddelt. Den ene har meddelt, hvad han har hørt den Dag, han med Lægen stod ved den Undersøgelse, som skulde finde Sted, før Soldaterne gik til Sønderjylland, og Lægen har haft denne Meddelelse, og han har ikke foretaget nogen Rettelse deri. Det er fuldstændig korrekt, hvad jeg her har oplyst, og andet eller mere kan jeg i Øjeblikket ikke oplyse vedrørende denne Sag. Derfor gaar Sagen nu, til en Undersøgelse, og jeg kan ikke gøre andet med den gældende Retsordning end at sende Auditøren — Auditørerne staar nu i en anden Stilling, end de havde før, under den gamle Hærordning. Naar Undersøgelsen er foretaget, skal alle Oplysninger denne Sag vedrørende blive forelagt.

Harald Jensen: Det kan saamænd godt være, at der kan gaa Politik i denne Sag som i enhver anden Sag. Det kender vi — det har den højtærede Forsvarsminister Ret i — saa godt her i Rigsdagen. Men det, jeg har forvaret mig imod, er, at denne Sag var rejst af politiske Hensyn, thi det er den ingenlunde; den er rejst af Hensyn til den Mand, som er blevet forurettet, og som vi betragter det som vor Pligt i første Række, da det er en af vore Standsfæller, at værne om.